

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2015. gada 25. martā*

Valsts atbalsts — Sabiedrības veselība — Atbalsts, kas piešķirts transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) skrīninga testu liellopiem finansēšanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji saderīgu un par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Prasība atcelt tiesību aktu — Nelabvēlīgs akts — Pieņemamība — Jēdziens “priekšrocība” — Jēdziens “selektivitāte”

Lieta T-538/11

Beļģijas Karaliste, ko pārstāv *C. Pochet* un *J.-C. Halleux*, pārstāvji, kuriem palīdz *L. Van den Hende*, advokāts,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *H. van Vliet* un *S. Thomas*, vēlāk – *H. van Vliet* un *S. Noë*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību daļēji atcelt Komisijas 2011. gada 27. jūlija Lēmumu 2011/678/ES par valsts atbalstu transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) skrīninga liellopiem finansēšanai, kuru īstenojusi Beļģija [valsts atbalsts C 44/08 (*ex NN 45/04*)] (OV L 274, 36. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *H. Kanninen* [*H. Kanninen*], tiesneši *I. Pelikánova* [*I. Pelikánová*] un *E. Buttigieg* [*E. Buttigieg*] (referents),

sekretārs *J. Plingers* [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 5. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 999/2001

- 1 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 1. lpp.), tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu. Kā tas izriet no šīs regulas preambulas otrā apsvēruma, tajā ir paredzēti īpaši noteikumi dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (turpmāk tekstā – “TSE”), tajā skaitā govju sūkļveida encefalopātijas (turpmāk tekstā – “GSE”), profilaksei, kontrolei un apkarošanai, ņemot vērā, cik lielā mērā tās apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību.
- 2 Regulas Nr. 999/2001 6. panta “Uzraudzības sistēma” 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Katra dalībvalsts īsteno ikgadēju GSE un skrepi slimības uzraudzības programmu saskaņā ar III pielikuma A nodaļu. Minētā programma ietver skrīninga procedūru, kurā izmanto ātrās noteikšanas testus.”
- 3 Regulas Nr. 999/2001 sākotnējā redakcijā tās III pielikuma A nodaļas I daļā bija noteikts liellopu GSE uzraudzības programmas prasību minimums. Tajā it īpaši bija paredzēta atsevišķu liellopu, kas vecāki par 30 mēnešiem, apakšgrupu atlase, ieskaitot dzīvniekus, kas šīs programmas mērķiem nokauti parastā veidā lietošanai pārtikā.
- 4 Turklāt Regulas Nr. 999/2001 sākotnējā redakcijā tās III pielikuma A nodaļas IV daļā bija noteikts:

“Dalībvalstis nodrošina to, ka pārtikā, dzīvnieku barībā un mēslošanas līdzekļos neizmanto nevienu to dzīvnieku ķermeņa daļu, kas atlasīti paraugiem saskaņā ar šo pielikumu, kamēr nesaņem negatīvu rezultātu no laboratorijas.”
- 5 Ar Komisijas 2001. gada 22. jūnija Regulu (EK) Nr. 1248/2001, ar ko groza III, X un XI pielikumu Regulai Nr. 999/2001 (OV L 173, 12. lpp.), sākot no 2001. gada 1. jūlija pienākums veikt GSE skrīningu, izmantojot ātrās noteikšanas testu, tika attiecināts uz visiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem un kas nokauti ārkārtas kaušanā.
- 6 Ar Komisijas 2002. gada 21. augusta Regulu (EK) Nr. 1494/2002, ar ko groza III, VII un XI pielikumu Regulai Nr. 999/2001 (OV L 225, 3. lpp.), šis pats pienākums tika attiecināts uz liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem un kas nokauti citu iemeslu dēļ, nevis lietošanai pārtikā.

TSE pamatnostādnes

- 7 Eiropas Kopienu Komisija 2002. gadā pieņēma Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu saistībā ar TSE testiem, atrastiem beigtiem dzīvniekiem un kautuvju atkritumiem (OV C 324, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “TSE pamatnostādnes”).
- 8 TSE pamatnostādņu 12. punktā ir precizēts, ka tās attiecas uz “valsts atbalstu nolūkā segt izmaksas, ko radījusi TSE [skrīninga] testu veikšana atrastiem beigtiem dzīvniekiem un kautuvju atkritumiem, kas piešķirts uzņēmējiem, kuri strādā dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu, kuriem ir piemērojams Līguma I pielikums, ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības nozarē”. [Neoficiāls tulkojums]

- 9 Runājot konkrētāk par TSE skrīninga testiem, TSE pamatnostādņu 23.–25. punktā ir noteikts:
- “23. Lai veicinātu tādu pasākumu īstenošanu, kuru mērķis ir cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība, Komisija ir nolēmusi arī turpmāk atļaut valsts atbalstu, ar kuru tiek segtas līdz pat 100 % no TSE [skrīninga] testēšanas izmaksām, piemērojot lauksaimniecības pamatnostādņu 11.4. punktā norādītos principus.
24. [...] sākot no 2003. gada 1. janvāra, ciktāl tas attiecas uz obligātu GSE pārbaudi liellopiem, kuri nokauti cilvēku uzturam, kopējais tiešais un netiešais atbalsts, ietverot Kopienas maksājumus, nedrīkst pārsniegt EUR 40 par testu. Testēšanas pienākums var balstīties uz Kopienas vai valsts tiesību aktiem. Šī summa attiecas uz kopējām testēšanas izmaksām, ietverot: testu komplektu, paraugu ņemšanu, transportēšanu, testēšanu, uzglabāšanu un iznīcināšanu. Šo summu nākotnē var samazināt, ja samazināsies testēšanas izmaksas.
25. Valsts atbalsts TSE [skrīninga] testēšanas izmaksu segšanai tiek izmaksāts uzņēmējam, kura teritorijā ir jāņem paraugi testēšanas nolūkiem. Tomēr, lai atvieglotu šāda atbalsta pārvaldi, atbalstu var izmaksāt laboratorijai, ar noteikumu, ka tā var pierādīt, ka visa valsts atbalsta summa ir pārskaitīta uzņēmējam. Katrā ziņā valsts atbalstam, ko tieši vai netieši ir saņēmis uzņēmējs, kura teritorijā ir jāņem paraugi testēšanas nolūkiem, ir jāatspoguļojas attiecīgi zemākās cenās, ko prasa minētais uzņēmējs.”
- 10 Visbeidzot, runājot par tādu valsts atbalstu nolūkā segt izmaksas, ko radījusi TSE un GSE skrīninga testu veikšana, kas līdz 2003. gada 1. janvārim ticis piešķirts nelikumīgi, TSE pamatnostādņu 45. punktā ir noteikts, ka Komisija tā saderību izvērtē atbilstoši Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē (OV 2000, C 28, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “Lauksaimniecības pamatnostādnes 2000.–2006. gadam”) 11.4. punktam un tās praksei kopš 2001. gada piekrist šādam atbalstam, kas var sasniegt līdz pat 100 %.

Tiesvedības priekšvēsture

Process Komisijā

- 11 2004. gada janvārī un februārī Komisija saņēma sūdzības par karaļa dekrēta projektu, ar kuru Beļģijā ir paredzēts ieviest nodevai pielīdzināmu maksājumu, lai finansētu GSE skrīninga testus.
- 12 Komisija ar 2004. gada 27. janvāra vēstuli lūdza Beļģijas Karalisti tai sniegt informāciju šajā saistībā.
- 13 Beļģijas Karaliste uz šo lūgumu sniegt informāciju atbildēja ar 2004. gada 6. februāra vēstuli. Tā Komisijai it īpaši norādīja, ka kopš 2001. gada 1. janvāra GSE testi Beļģijā ir obligāti liellopiem, kas vecāki par 30 mēnešiem, un liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, kuri nokaujami steidzamības kārtā, pamatojoties uz Regulu Nr. 999/2001. Turklāt tā precizēja, ka laikā no 2001. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim obligātās GSE skrīninga testu izmaksas sedza Valsts kase, bet kopš 2002. gada 1. janvāra – *Bureau d'intervention et de restitution belge* [Beļģijas Intervences un kompensāciju birojs] (turpmāk tekstā – “BIRB”).
- 14 Vienlaicīgi, ar 2004. gada 23. janvāra vēstuli, kas reģistrēta 28. janvārī, Beļģijas Karaliste paziņoja par karaļa dekrēta par TSE skrīninga dzīvniekiem finansēšanu projektu. Šis pasākums tika reģistrēts ar numuru N 54/04.
- 15 Tā kā attiecīgajā karaļa dekrēta projektā bija norādīts, ka atbalsts jau ir piešķirts un maksājumi iekasēti kopš 2002. gada 1. janvāra, pasākums 2004. gada 19. jūlijā tika reģistrēts kā nepaziņots ar numuru NN 45/04.

- 16 Komisija 2008. gada 26. novembra vēstulē informēja Beļģijas Karalisti par savu lēmumu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālās izmeklēšanas procedūru saistībā ar TSE skrīninga testu, kas veikti Beļģijā laikā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim, finansēšanu, un aicināja ieinteresētās trešās personas sniegt savus apsvērumus. Lēmums uzsākt formālās izmeklēšanas procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2009. gada 16. janvārī (OV C 11, 8. lpp.).
- 17 Ieinteresētās trešās personas apsvērumus nav sniegušas.
- 18 Beļģijas Karaliste savus apsvērumus nosūtīja Komisijai ar 2009. gada 25. februāra vēstuli.

Apstrīdētais lēmums

- 19 2011. gada 27. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu 2011/678/ES par valsts atbalstu TSE skrīninga liellopiem finansēšanai, kuru īstenojusi Beļģija (valsts atbalsts C 44/08 (*ex NN 45/04*)) (OV L 274, 36. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 20 Vispirms Komisija izvērtēja Beļģijas sistēmu obligāto TSE skrīninga testu finansēšanai, lai pārbaudītu, vai tā atbilst četriem kumulatīvajiem nosacījumiem valsts atbalsta esamībai LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 21 Šajā ziņā, pirmkārt, Komisija konstatēja, ka laikā no 2001. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim obligātos GSE skrīninga testus pilnībā finansēja Valsts kase un laikā no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam to veica *BIRB*, proti, federāla valsts iestāde, kurai ir juridiskas personas statuss, kas ir lauksaimniecības un vidusšķiras ministra pakļautībā un kuras rīcībā ir valdības dotācija, kura iekļauta tās uzraudzības budžetā federālā līmenī, kā arī atsevišķi pašu ieņēmumi. Turklāt tā norādīja, ka laikā no 2004. gada 1. jūlija līdz 30. novembrim obligātos GSE skrīninga testus finansēja *Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire* [Pārtikas aprites nekaitīguma federālā aģentūra] (turpmāk tekstā – “*AFSCA*”), proti, valsts iestāde, kurai ir juridiskas personas statuss un kura, piemērojot 2000. gada 4. februāra likumu par *AFSCA* izveidošanu, tika finansēta ar dažādiem ienākumiem, piemēram, atlīdzībām (proti, maksājumiem), iemaksām (proti, nodevām pielīdzināmiem maksājumiem), ienākumiem no administratīvajiem naudas sodiem, ziedojumiem, novēlējumiem utt. Visbeidzot, Komisija par laikposmu no 2004. gada 1. decembra līdz 2005. gada 31. decembrim konstatēja, ka obligātie GSE skrīninga testi tika finansēti, pirmkārt, ar tādu atlīdzību EUR 10,70 apmērā par katru izmeklēto liellopu, ko maksāja kautuves, izmaksas pārnesot uz saviem klientiem, un, otrkārt, ar *AFSCA* finansējumu no tās rezervēm un no atmaksājama avansa, ko tās rīcībā nodeva Valsts kase.
- 22 Tādējādi Komisija secināja, pirmkārt, ka laikā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim obligātie GSE skrīninga testi tika finansēti no valsts līdzekļiem un, otrkārt, ka kopš 2004. gada 1. decembra daļa no šo finansēto testu summas saistībā ar atlīdzību EUR 10,70 par katru izmeklēto liellopu netika finansēta no valsts līdzekļiem.
- 23 Otrkārt, Komisija pārbaudīja, vai Beļģijas sistēma obligāto GSE skrīninga testu finansēšanai nav radījusi selektīvas ekonomiskas priekšrocības atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķiem produktiem.
- 24 Vispirms, runājot par obligātajiem GSE skrīninga testiem, kas tika finansēti par valsts līdzekļiem, ieskaitot iemaksas, Komisija uzskatīja, ka obligāto kontroļu izmaksas, kas attiecas uz produktu ražošanu vai tirdzniecību, ir nasta, kas parasti ir iekļauta uzņēmuma budžetā. Tādējādi tā uzskatīja, ka tas, ka kopš 2001. gada 1. janvāra Beļģijas Karaliste ir segusi šo testu izmaksas, radīja priekšrocības audzētājiem, kautuvēm un citiem uzņēmumiem, kas pārstrādā, apstrādā, pārdod vai tirgo produktus, kuri iegūti no liellopiem, kuriem veikti šie testi. Šajā ziņā tā norādīja, ka cena par šiem testiem tika maksāta tieši laboratorijām, kam attiecīgie testi bija jāveic pēc kautuvju pieprasījuma un kas sagatavoja rēķinu par to izmaksām *AFSCA*.

- 25 Turklāt Komisija uzskatīja, ka ir izpildīts selektivitātes kritērijs, jo iepriekš aprakstītās priekšrocības bija paredzētas tikai nozarei, “kurā audzē dzīvniekus, kuriem veikti GSE [skrīninga] testi”.
- 26 Turklāt attiecībā uz obligāto GSE skrīninga testu finansēšanu, izmantojot atlīdzības, proti, nozares veiktus maksājumus, Komisija norādīja, ka tādējādi liellopu audzēšanas uzņēmumiem nav piešķirtas nekādas priekšrocības, jo maksājumus veica AFSCA sniegto pakalpojumu saņēmēji, kuriem šie pakalpojumi bija jāatlīdzina.
- 27 Treškārt, Komisija konstatēja, ka attiecīgais pasākums ir radījis vai draud radīt konkurences izkropļojumus un ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- 28 Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secināja, ka obligāto GSE skrīninga testu finansēšana, izmantojot valsts līdzekļus, ir uzskatāma par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 29 Otrkārt, Komisija norādīja, ka attiecīgais atbalsts ir bijis prettiesisks laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam, jo minētais atbalsts tika piešķirts, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu.
- 30 Šajā ziņā Komisija norādīja, ka, sākot no 2003. gada 1. janvāra, attiecīgajam atbalstam bija piemērojams Komisijas 2003. gada 23. decembra Regulā (EK) Nr. 1/2004 par [LESD 107. un 108.] panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību (OV 2004, L 1, 1. lpp.), paredzētais atbrīvojums no paziņošanas pienākuma. Tomēr tā konstatēja, ka šajā gadījumā nav ievēroti iepriekš minētajā regulā ietvertie nosacījumi un tādējādi minētais atbalsts ir bijis prettiesisks.
- 31 Treškārt, Komisija pārbaudīja, vai starp ieņēmumiem no iemaksām, kas veidoja daļu no AFSCA finansējuma un tika iekasētas kopš 2004. gada 1. jūlija, un obligāto GSE skrīninga testu finansējumu nepastāv cieša saikne. Tā kā šādas saiknes esamība netika konstatēta, Komisija secināja, ka iemaksas neveido attiecīgā atbalsta neatņemamu daļu.
- 32 Ceturtkārt, Komisija izvērtēja attiecīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu. Tādējādi tā pārbaudīja, vai šajā gadījumā ir tikuši ievēroti TSE pamatnostādnes iekļautie nosacījumi.
- 33 Pirmkārt, attiecībā uz obligāto GSE skrīninga testu finansējumu, kas ticis nelikumīgi piešķirts līdz 2003. gada 1. janvārim, proti, pirms TSE pamatnostādņu stāšanās spēkā, Komisija konstatēja, ka Lauksaimniecības pamatnostādņu 2000.–2006. gadam 11.4. punktā iekļautie nosacījumi, uz kuriem ir atsauce TSE pamatnostādņu 45. punktā, ir izpildīti. Tādējādi tā secināja, ka atbalsts, kas piešķirts laikā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, ir bijis saderīgs ar iekšējo tirgu.
- 34 Otrkārt, attiecībā uz obligāto GSE skrīninga testu finansējumu, kas ticis nelikumīgi piešķirts laikā no 2003. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim, Komisija uzskatīja, ka tikai TSE pamatnostādņu 24. punktā iekļautais nosacījums, proti, tas, ka valsts un Kopienas atbalsts nedrīkst pārsniegt EUR 40 par vienu testu, nav ticis ievērots laikposmā no 2003. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam. Šajā saistībā tā norādīja, ka kopējā pārsniegtā summa ir EUR 6 619 810,74.
- 35 Visbeidzot, piektkārt, Komisija konstatēja, ka Beļģijas Karalistes piedāvātā sistēma to atbalstu atgūšanai, kas pārsniedz EUR 40 par testu, neatbilst noteikumiem par nelikumīga un nesaderīga atbalsta atgūšanu.
- 36 Noslēgumā Komisija uzskatīja, ka laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam Beļģijas Karaliste ir nelikumīgi īstenojusi atbalstu obligāto GSE skrīninga testu finansēšanai, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu.
- 37 Turklāt Komisija uzskatīja, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, izņemot summas, kas pārsniedz EUR 40 par testu un kas tika piešķirtas laikposmā no 2003. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam.

38 Visbeidzot, Komisija piesprieda atmaksāt nelikumīgo un nesaderīgo atbalstu, izņemot atbalstu, kas ticis piešķirts konkrētiem projektiem, kuri atbalsta piešķiršanas brīdī atbilda visiem nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamajā *de minimis* regulā.

39 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ir izteikta šādā redakcijā:

“1. pants

1. Pasākumi, kas finansēti, izmantojot atlīdzības, nav uzskatāmi par atbalstu.

2. GSE [skrīninga] testu finansējums, izmantojot valsts līdzekļus, ir uzskatāms par atbalstu, kas saderīgs ar iekšējo tirgu par labu lauksaimniekiem, lopkautuvēm un citām vienībām, kas pārstrādā, apstrādā, pārdod vai tirgo produktus, kuri iegūti no liellopiem un ir pakļauti obligātiem GSE testiem laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim un laikposmā no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 31. decembrim.

3. GSE [skrīninga] testu finansējums, izmantojot valsts līdzekļus laikposmā no 2003. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam, ir uzskatāms par atbalstu, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu, par labu lauksaimniekiem, lopkautuvēm un citām vienībām, kas pārstrādā, apstrādā, pārdod vai tirgo produktus, kuri iegūti no liellopiem un ir pakļauti obligātiem GSE testiem, kas izmaksā mazāk par [EUR] 40 par vienu testu. Summas, kas pārsniedz [EUR] 40 par vienu testu, nav saderīgas ar iekšējo tirgu un ir jāatmaksā, izņemot atbalstu, kas piešķirts konkrētiem projektiem, kuri šā atbalsta piešķiršanas brīdī atbilda visiem nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamajā *de minimis* regulā.

4. Beļģija laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam ir nelikumīgi īstenojusi atbalstu GSE testu īstenošanai, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu.

2. pants

1. Beļģija veic vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu no saņēmējiem 1. panta 3. un 4. punktā minēto nelikumīgo un nesaderīgo atbalstu.

[..]

3. pants

Lēmuma 1. panta 3. un 4. punktā minētā atbalsta atgūšana ir tūlītēja un faktiskā.

Beļģija nodrošina, lai šis lēmums tiktu īstenots četros mēnešos pēc tā paziņošanas dienas.

4. pants

1. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas Beļģija iesniedz Komisijai šādu informāciju:

a) to atbalsta saņēmēju saraksts, kuri saņēma 1. panta 3. un 4. punktā minēto atbalstu, kā arī atbalsta summa, kas nodota katra saņēmēja rīcībā;

b) kopējā summa (pamatsumma plus atgūšanas procenti), kas jāatgūst no atbalsta saņēmējiem;

[..]

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei.”

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 40 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 10. oktobrī, Beļģijas Karaliste cēla šo prasību.
- 41 Beļģijas Karalistes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu, izņemot tā rezolutīvās daļas 1. panta 1. punktu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 42 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā daļēji nepieņemamu un daļēji nepamatotu;
 - pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 43 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (pirmā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzaicināja lietas dalībniekus rakstveidā sniegt atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem. Lietas dalībnieki šos procesa organizatoriskos pasākumus izpildīja noteiktajos termiņos.
- 44 Tika uzklausi lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva mutiski 2014. gada 5. septembra tiesas sēdē.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

- 45 Formāli neizvirzot iebildi par nepieņemamību atbilstoši Reglamenta 114. pantam, Komisija lūdz Vispārējo tiesu atzīt šo prasību par nepieņemamu, ciktāl tā attiecas uz apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktu un 3. punkta pirmo teikumu, kuros attiecīgais pasākums ir kvalificēts par valsts atbalstu, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu. Šajā ziņā tā būtībā norāda, ka šī rezolutīvās daļas sadaļa nav apstrīdams tiesību akts saskaņā ar LESD 263. pantu, jo tas nerada saistošas tiesiskās sekas, kas ietekmētu Beļģijas Karalistes intereses.
- 46 Replikas rakstā Beļģijas Karaliste lūdz prasību atzīt par pieņemamu arī, ciktāl tā attiecas uz apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. un 3. punktu.
- 47 No pastāvīgās judikatūras, kas ir izstrādāta, izskatot dalībvalstu vai iestāžu iesniegtās prasības atcelt tiesību aktu, izriet, ka apstrīdami tiesību akti LESD 263. panta nozīmē ir visi tie iestāžu pieņemtie noteikumi neatkarīgi no to formas, kuru mērķis ir radīt saistošas tiesiskas sekas (spriedumi, 1971. gada 31. marts, Komisija/Padome, 22/70, Krājums, EU:C:1971:32, 42. punkts; 1994. gada 2. marts, Parlaments/Padome, C-316/91, Krājums, EU:C:1994:76, 8. punkts, un 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, C-463/10 P un C-475/10 P, Krājums, EU:C:2011:656, 36. punkts). Turklāt no judikatūras izriet, ka dalībvalsts var celt prasību atcelt tiesību aktu, kas rada saistošas tiesiskas sekas, bet tai nav jāpierāda interese celt prasību (spriedumi, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, minēts iepriekš, EU:C:2011:656, 36. punkts, un 2012. gada 20. septembris, Francija/Komisija, T-154/10, Krājums, EU:T:2012:452, 37. punkts).

- 48 Tādējādi, lai izvērtētu, vai apstrīdētais lēmums ir pārsūdzams, ir jāvērtē, vai tas ir uzskatāms par tiesību aktu, ar kuru tiek radītas saistošas tiesiskās sekas (šajā ziņā skat. spriedumu *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, minēts 47. punktā, EU:C:2011:656, 40. punkts), kuras ir jānovērtē atbilstoši šāda akta būtībai (spriedums Francija/Komisija, minēts 47. punktā, EU:T:2012:452, 37. punkts).
- 49 Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punkts un 3. punkta pirmais teikums, ar kuriem attiecīgais pasākums ir kvalificēts par valsts atbalstu un tas atzīts par daļēji saderīgu ar iekšējo tirgu, noteikti ir paredzēti, lai radītu saistošas tiesiskās sekas, un tādējādi ir apstrīdams tiesību akts saskaņā ar LESD 263. pantu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 8. septembris, Komisija/Nīderlande, C-279/08 P, Krājums, EU:C:2011:551, 35.–42. punkts).
- 50 Ar Komisijas minēto judikatūru nevar tikt atspēkots iepriekš minētais secinājums.
- 51 Vispirms saistībā ar lietu Nīderlande/Komisija, kurā izdots 2004. gada 28. janvāra rīkojums (C-164/02, Krājums, EU:C:2004:54), ir jākonstatē, ka iemesla, kādēļ Nīderlandes Karalistes prasība pret Komisijas lēmumu, ar kuru tika konstatēta atbalsta pasākuma saderība ar iekšējo tirgu, tika atzīta par nepieņemamu, pamatā ir fakts, ka šī dalībvalsts lūdza atcelt aplūkoto lēmumu, “ciktāl Komisija tajā bija secinājusi, ka ostas iestādēm piešķirtie līdzekļi [...] [ir] uzskatāmi par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē”, lai gan šāds secinājums nav atrodams šī lēmuma rezolūtijā daļā.
- 52 Turklāt, pretēji Komisijas apgalvotajam, Tiesa spriedumā Komisija/Nīderlande, minēts 49. punktā (EU:C:2011:551), neuzskatīja, ka dalībvalsts tieši iebildumi pret pasākuma kvalificēšanu par valsts atbalstu, it īpaši paziņošanas brīdī, būtu “noteicošais” apstāklis, lai šis valsts celtā prasība pret lēmumu, ar kuru minētais pasākums atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, tiktu atzīta par pieņemamu.
- 53 Jānorāda, ka spriedumā Komisija/Nīderlande, minēts 49. punktā (EU:C:2011:551), Tiesa nosprieda, ka lēmums, kas ir pamatots ar LESD 107. panta 1. un 3. punktu un kurā attiecīgais pasākums, kaut arī tas ir kvalificēts par valsts atbalstu, ir atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, ir jāuzskata par apstrīdamu tiesību aktu saskaņā ar LESD 263. pantu, pamatojoties uz to, ka kļūdainai pasākuma kvalifikācijai par valsts atbalstu ir juridiskas sekas attiecībā uz dalībvalsti, kas veic paziņošanu, jo šis pasākums ir pakļauts pastāvīgai Komisijas uzraudzībai un periodiskām tās pārbaudēm, tādējādi dalībvalstij ir ierobežota rīcības brīvība paziņotā pasākuma īstenošanā (spriedums Komisija/Nīderlande, minēts 49. punktā, EU:C:2011:551, 41. un 42. punkts).
- 54 Visbeidzot, Komisijas norādītais apstāklis, no kura izriet, ka Beļģijas Karaliste pirms administratīvā procesa, lai arī netieši, tomēr bija atzinusi, ka attiecīgais pasākums esot uzskatāms par valsts atbalstu, pieņemot, ka tas tā tiešām ir, nevar ietekmēt šīs prasības pieņemamību. Šajā ziņā ir jānorāda, ka atbildes rakstā uz repliku Komisija pati atzina, ka, raugoties tikai no juridiskā viedokļa, tas, ka Beļģijas Karaliste iepriekš ir atzinusi, ka attiecīgais pasākums ir uzskatāms par atbalstu, tai neliedz tiesības apstrīdēt šo faktu.
- 55 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, šī prasība ir jāatzīst par pieņemamu.

Par lietas būtību

- 56 Beļģijas Karaliste prasības pamatojumam izvirza vienu pamatu, ar kuru apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, obligāto GSE skrīninga testu finansēšanu kvalificējot par valsts atbalstu.
- 57 Konkrētāk, Beļģijas Karaliste uzskata, ka šajā gadījumā nav izpildīts viens no nosacījumiem, kas ļauj konstatēt valsts atbalsta esamību, proti, nosacījums par to, lai ar attiecīgo pasākumu tiktu piešķirtas selektīvas priekšrocības.

- 58 Vienīgais pamats ir sadalīts piecās daļās, apgalvojot attiecīgi, pirmkārt, ka netiek mazināts nodokļu slogs, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta, otrkārt, ka obligāto GSE skrīninga testu finansēšana nav saskaņota, treškārt, ka no attiecīgā pasākuma neizriet pārmērīga kompensācija, ceturtkārt, ka attiecīgais pasākums nav selektīvas priekšrocības un, piektkārt, ka saistībā ar selektivitātes nosacījuma izvērtēšanu citās dalībvalstīs spēkā esošās minēto testu finansēšanas sistēmas neatšķiras.
- 59 Vispārējā tiesa uzskata, ka vispirms ir jāizvērtē vienīgā pamata otrā daļa un tad jāaplūko tā pirmā, ceturta, piektā un trešā daļa.
- Par vienīgā pamata otro daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka obligāto GSE skrīninga testu finansēšana nav saskaņota
- 60 Beļģijas Karaliste būtībā apgalvo, ka, nepastāvot saskaņotai obligāto GSE skrīninga testu finansēšanai Eiropas Savienībā, tai bija tiesības pašai uzņemties minēto testu izmaksas, tās neizvērtējot saistībā ar valsts atbalsta tiesisko regulējumu.
- 61 Komisija lūdz šo daļu noraidīt.
- 62 No judikatūras izriet, ka LESD 107. panta mērķis ir novērst, ka tirdzniecību starp dalībvalstīm ietekmē valsts iestāžu piešķirtas priekšrocības, kas dažādos veidos rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai (spriedumi, 1974. gada 2. jūlijs, Itālija/Komisija, 173/73, Krājums, EU:C:1974:71, 26. punkts, un 2006. gada 15. jūnijs, *Air Liquide Industries Belgium*, C-393/04 un C-41/05, Krājums, EU:C:2006:403, 27. punkts).
- 63 Lai nodrošinātu tādu valsts atbalstu aizlieguma efektivitāti, kas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, ciktāl tie rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, saskaņā ar LESD 108. pantu Komisijai ir noteikts īpašs kontroles pienākums un dalībvalstīm ir noteikti precīzi pienākumi atvieglot Komisijas uzdevumu un novērst, ka šai iestādei nāktos rīkoties *faits accomplis* situācijā (spriedums, 2001. gada 8. novembris, *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, C-143/99, Krājums, EU:C:2001:598, 23. punkts).
- 64 Attiecībā uz plāniem piešķirt vai mainīt atbalstu LESD 108. panta 3. punktā vispirms ir noteikts, ka tie ir laikus jādara zināmi Komisijai, lai tā varētu iesniegt savas piezīmes. Turklāt šajā punktā ir noteikts, ka Komisijai nevilcinoties ir jāuzsāk LESD 108. panta 2. punktā paredzētā procedūra, ja tā uzskata, ka paziņotais plāns nav saderīgs ar kopējo tirgu. Visbeidzot, ar LESD 108. panta 3. punkta pēdējo teikumu dalībvalstij ir nepārprotami aizliegts īstenot plānotos pasākumus, kamēr šī procedūra nav beigusies ar galīgu lēmumu (spriedums *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, minēts 63. punktā, EU:C:2001:598, 24. punkts).
- 65 Turklāt jānorāda, ka dalībvalstu iejaukšanās jomās, kas Eiropas Savienībā nav saskaņotas, nav izslēgta no valsts atbalsta pārbaudes tiesiskā regulējuma piemērošanas jomas. Atzīstot pretējo, noteikti tiktu liegta LESD 107. un 108. panta lietderīgā iedarbība.
- 66 Tādējādi, piemēram, valsts iejaukšanās jomās, kurās dalībvalstīm ir ekskluzīva kompetence, piemēram, tiešie nodokļi, var tikt izvērtēta saistībā ar LESD 107. un 108. pantu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 15. novembris, *Komisija/Government of Gibraltar* un *Apvienotā Karaliste*, C-106/09 P un C-107/09 P, Krājums, EU:C:2011:732; 2012. gada 29. marts, *3M Italia*, C-417/10, Krājums, EU:C:2012:184, 25. punkts, un rīkojums, 2012. gada 29. marts, *Safilo*, C-529/10, EU:C:2012:188, 18. punkts).
- 67 Ņemot vērā iepriekš minēto, Beļģijas Karalistei tādējādi bija jāpārlicinās par to, ka, pilnībā uzņemoties obligāto GSE skrīninga testu izmaksas, tā nepārkāps LESD 107. un 108. pantu, neatkarīgi no tā, vai minēto testu finansēšana ir vai nav saskaņošanas priekšmets Eiropas Savienībā.

68 Tādējādi tikai šī pamatojuma dēļ vien ir jānoraida vienīgā pamata otrā daļa, un pārējie Beļģijas Karalistes norādītie pakārtotie argumenti, kuru nolūks bija pierādīt obligāto GSE skrīninga testu finansēšanas saskaņošanas neesamību, nav jāizvērtē.

Par vienīgā pamata pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka netiek mazināts nodokļu slogs, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta

69 Beļģijas Karaliste būtībā apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini secinājusi, ka pastāv ar attiecīgo pasākumu piešķirtas ekonomiskas priekšrocības.

70 Komisija lūdz šo daļu noraidīt.

71 LESD 107. panta 1. punktā valsts atbalsts ir definēts kā atbalsts, ko piešķirušas valstis vai kas piešķirts no valsts līdzekļiem jebkādā formā un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, tiktāl, ciktāl šāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm. Atbalsta jēdziens šīs tiesību normas izpratnē ir plašāks nekā subsidiju jēdziens, jo tas ietver ne vien pozitīvu palīdzību, piemēram, subsidiijas kā tādas, bet arī valsts pasākumus, kuri dažādos veidos mazina nodokļu slogu, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta, un kuri, kaut gan tie nav subsidiijas šā vārda šaurākajā nozīmē, ir tām identiski pēc rakstura un rada tādas pašas sekas. Pie netiešajām priekšrocībām, kam ir tādas pašas sekas kā subsidiijām, ir pieskaitāma preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana labvēlīgos apstākļos (skat. spriedumu Komisija/Nīderlande, minēts 49. punktā, EU:C:2011:551, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).

72 Tāpat no judikatūras izriet, ka par atbalstu tiek uzskatīta tāda iejaukšanās, kas neatkarīgi no tās veida var dot tiešu vai netiešu labumu uzņēmumiem un ir uzskatāma par ekonomisku priekšrocību, ko saņēmējs uzņēmums negūtu parastos tirgus apstākļos (skat. spriedumu Komisija/Nīderlande, minēts 49. punktā, EU:C:2011:551, 87. punkts un tajā minētā judikatūra).

73 Beļģijas Karaliste neapstrīd, ka laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim obligātie GSE skrīninga testi tika finansēti no valsts līdzekļiem. Tādējādi ir jāizvērtē, vai, uzskatot, ka šis finansējums liellopu audzēšanas uzņēmumus ir atbrīvojis no nodokļu sloga, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta, Komisija apstrīdētājā lēmumā nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

74 Vispirms ir jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma 90. apsvērumā Komisija norādīja, ka obligāto kontroļu izmaksas, kas attiecas uz produktu ražošanu vai tirdzniecību, piemēram, obligātie GSE skrīninga testi, ir nodokļu slogs, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta.

75 Pirmkārt, Beļģijas Karaliste iebilst, ka pienākums veikt GSE skrīninga testus neizriet no parastiem tirgus apstākļiem, bet gan no valsts varas iejaukšanās. Šajā ziņā tā norāda uz ģenerālvokāta F. Dž. Džeikobsa [J. G. Jacobs] sniegtajiem secinājumiem lietā *GEMO* (C-126/01, Krājums, EU:C:2002:273), kuros viņš izskaidro, ka vārds “parasts” nozīmē “parastos tirgus apstākļos, proti, tirgus apstākļos bez valsts iejaukšanās vai darbības traucējumiem” (ģenerālvokāta J. G. Jacobs secinājumi lietā *GEMO*, minēti iepriekš, EU:C:2002:273, 77. punkts). Tādējādi šajā gadījumā Beļģijas Karaliste apgalvo, ka, neiejaucoties valsts varai, minētie obligātie testi nebūtu uzskatāmi par nodokļu slogu, kas liellopu audzētājiem parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta.

76 Tomēr jēdzienā “nodokļu slogs, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta” ietilpst arī papildu izmaksas, kas jāuzņemas uzņēmumiem to likumā, administratīvos aktos vai līgumos, kas ir paredzēti saimnieciskajai darbībai, noteikto saistību dēļ (pēc analogijas skat. spriedumus Itālija/Komisija, minēts 62. punktā, EU:C:1974:71, 33. punkts; 1999. gada 5. oktobris, Francija/Komisija, C-251/97, Krājums, EU:C:1999:480, 40. punkts, un 2005. gada 3. marts, *Heiser*, C-172/03, Krājums, EU:C:2005:130, 38. punkts).

- 77 Tādējādi Komisija nav kļūdijusies, uzskatot, ka tādu kontroļu izmaksas, kas attiecas uz produktu ražošanu vai tirdzniecību un kas ir obligātas, jo ir noteiktas ar tiesību akta vai administratīvā akta noteikumiem, kādi ir obligātie GSE skrīninga testi, ir nodokļu slogs, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta.
- 78 Tādējādi Beļģijas Karalistes arguments ir jānoraida.
- 79 Otrkārt, Beļģijas Karaliste būtībā uzskata, ka obligāto GSE skrīninga testu finansēšana no valsts līdzekļiem nesniedz nekādas priekšrocības liellopu audzētājiem, jo pienākumam veikt šos testus ir vispārējo interešu mērķis, proti, sabiedrības veselības aizsardzība.
- 80 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Tiesa ir atkārtoti nospriedusi, ka LESD 107. panta 1. punktā nav nodalīti valsts pasākumu cēloņi vai mērķi, bet tie noteikti atkarībā no to radītās ietekmes (spriedumi Itālija/Komisija, minēts 62. punktā, EU:C:1974:71, 27. punkts; 2002. gada 12. decembris, Beļģija/Komisija, C-5/01, Krājums, EU:C:2002:754, 45. punkts, un Komisija/*Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste, minēts 66. punktā, EU:C:2011:732, 87. punkts).
- 81 Tādējādi attiecīgā pasākuma mērķis aizsargāt sabiedrības veselību, pat ja tas ir patiess, nav pietiekams, lai noraidītu kvalifikāciju par valsts atbalstu, ko Komisija veikusi apstrīdētajā lēmumā.
- 82 Tādējādi Beļģijas Karalistes arguments ir jānoraida.
- 83 Treškārt, Beļģijas Karaliste apgalvo, ka šī lieta ir jānošķir no lietas *GEMO* (C-126/01, Krājums, EU:C:2003:622), kurā spriedums pasludināts 2003. gada 20. novembrī un kurā Tiesa nosprieda, ka Francijas Republikas segtās dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu savākšanas un iznīcināšanas izmaksas radija priekšrocības audzētājiem un kautuvēm, jo šīs izmaksas bija ar to saimniecisko darbību saistīts slogs.
- 84 Pirmkārt, Beļģijas Karaliste norāda, ka princips “piesārņotājs maksā”, ko Tiesa piemērojusi spriedumā *GEMO*, minēts 83. punktā (EU:C:2003:622), nav piemērojams šajā lietā. Šajā ziņā tā apgalvo, ka dzīvnieku liķi un kautuvju atkritumi ir papildu sekas, kas saistītas ar audzētāju un kautuvju darbību, atšķirībā no GSE, kas ir slimība, kura nav radusies tieši no audzētāju un kautuvju darbības un kurai tādējādi nav skaidras un tiešas saiknes ar īpašu ražotāju vai konkrētu uzņēmumu. Beļģijas Karaliste uzskata, ka šo apgalvojumu apstiprinot TSE pamatnostādnes, kuru IV un V daļa, kas attiecīgi ir par atrastiem mirušiem dzīvniekiem un kautuvju atkritumiem, tieši norādot uz principu “piesārņotājs maksā”, lai gan šādas atsauces nav minēto pamatnostādņu III daļā, kas veltīta TSE skrīninga testiem.
- 85 Tomēr jēdziens “nodokļu slogs, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta” neattiecas tikai uz izmaksām, kas izriet no principa “piesārņotājs maksā” piemērošanas. Tādējādi ar to, ka minētais princips nav piemērojams šajā lietā, ja tas tiktu pierādīts, nevar tikt apstrīdēts iepriekš 76. punktā ietvertais secinājums.
- 86 Tādējādi Beļģijas Karalistes arguments ir jānoraida.
- 87 Otrkārt, Beļģijas Karaliste, pamatojoties uz 1976. gada 5. februāra spriedumu *Conceria Bresciani* (87/75, Krājums, EU:C:1976:18) un 1993. gada 15. decembra spriedumu *Ligur Carni u.c.* (C-277/91, C-318/91 un C-319/91, Krājums, EU:C:1993:927), apgalvo, ka obligāto pārbaūžu sistēma, kuras mērķis, kā tas ir šajā gadījumā, ir aizsargāt sabiedrības veselību, nav uzņēmumiem sniegts pakalpojums, par kuru tiem parasti ir jāmaksā.
- 88 Šajā ziņā ir jānorāda, ka iepriekš 87. punktā minētajos spriedumos Tiesa uzskatīja, ka tās izvērtējumam nodotās maksas, kas bija jāveic par veterinārajām pārbaudēm, kuras vispārējās interesēs tika veiktas par importētajām precēm, kam analogas pārbaudes jau tikušas veiktas izcelsmes valstī, nevar tikt uzskatītas par atlīdzību par pakalpojumu un ka pašvaldībai ir jāsedz minēto pārbaūžu izmaksas.

- 89 Tomēr ir jānorāda, ka iepriekš 87. punktā minētajos spriedumos Tiesai bija jālemj tikai par atsevišķu veterināro pārbaužu finansēšanas saderību ar preču brīvas aprites noteikumiem un tādējādi tā nelēma par minētā finansējuma tiesiskumu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 90 Tādējādi Beļģijas Karalistes norādītajai judikatūrai šajā gadījumā nav nozīmes.
- 91 Tādējādi Beļģijas Karalistes arguments ir jānoraida.
- 92 Visbeidzot, ceturtkārt, Beļģijas Karaliste būtībā apgalvo, ka obligātie GSE skrīninga testi ir saistīti ar tās valsts varas prerogatīvu īstenošanu un tādējādi tiem nav saimnieciska rakstura, kas attaisnotu LESD konkurences noteikumu piemērošanu. Tādējādi tā uzskata, ka tā varēja pati segt visas minēto testu izmaksas un šis pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu.
- 93 Atbildot uz Vispārējās tiesas rakstiski uzdoto jautājumu, Beļģijas Karaliste izskaidroja iepriekš 92. punktā minēto argumentu, norādot, ka GSE skrīninga testu rīkošana, ieskaitot to finansēšanas organizēšanu, ir valsts varas prerogatīva.
- 94 Šajā ziņā pietiek konstatēt, kā to pamatoti norāda Komisija, un Beļģijas Karaliste to neapstrīd, ka liellopu audzētājiem, piemērojot valsts tiesisko regulējumu, GSE skrīninga testi ir jāveic tikai kaušanai paredzētajiem liellopiem, lai tie varētu tirgot šo liellopu gaļu, taukus un subproduktus, tādējādi no viņu puses netiek īstenotas valsts varas prerogatīvas.
- 95 Tādējādi ar iepriekš 92. punktā minēto argumentu nevar tikt apšaubīts secinājums, ka obligāto GSE skrīninga testu izmaksas ir slogs, kas liellopu audzētājiem ir jāuzņemas, veicot savu saimniecisko darbību (skat. iepriekš 69.–86. punktu).
- 96 Visbeidzot, katrā ziņā ir jānorāda, kā tas izriet no iepriekš 76. punktā minētās judikatūras, ka tam, ka maksājumi uzņēmumiem ir noteikti ar valsts tiesisko regulējumu, kas tādējādi noteikti ir saistīti ar to, ka attiecīgā dalībvalsts īsteno savas valsts varas prerogatīvas, nav pretrunā tas, ka minētie maksājumi tiek kvalificēti kā “nodokļu slogs, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta”.
- 97 Tādējādi Beļģijas Karalistes arguments ir jānoraida.
- 98 Ievērojot iepriekš minēto, vienīgā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- Par vienīgā pamata ceturto daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka attiecīgais pasākums nav selektīvs
- 99 Beļģijas Karaliste būtībā apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot attiecīgo pasākumu par selektīvu.
- 100 Komisija lūdz šo daļu noraidīt.
- 101 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka atbalsta kvalifikācija ir atkarīga no visu LESD 107. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu izpildes (spriedums Komisija/Nīderlande, minēts 49. punktā, EU:C:2011:551, 61. punkts). It īpaši, kā tas tika norādīts iepriekš 71. punktā, dalībvalsts piešķirtai ekonomiskai priekšrocībai atbalsta raksturs piemīt tikai tad, ja tā var sniegt priekšrocības noteiktiem uzņēmumiem un noteiktai ražošanai (spriedums Komisija/Nīderlande, minēts 49. punktā, EU:C:2011:551, 61. punkts).
- 102 Tādējādi, lai pierādītu, ka attiecīgais pasākums selektīvi ir piemērojams noteiktiem uzņēmumiem vai noteiktai ražošanai, Komisijai ir jāpierāda, ka ar to tiek ieviesta to uzņēmumu diferenciācija, kuri, ņemot vērā attiecīgā pasākuma mērķi, ir līdzīgā faktiskā un juridiskā situācijā (spriedums Komisija/Nīderlande, minēts 49. punktā, EU:C:2011:551, 62. punkts).

- 103 Tomēr ir arī jānorāda, ka atbalsta jēdziens neattiecas uz pasākumiem, ar kuriem tiek ieviesta diferenciācija starp uzņēmumiem izmaksu ziņā, ja šī diferenciācija ir radusies šo izmaksu sistēmas struktūras un rakstura rezultātā. Dalībvalstij, kura ir noteikusi šādu uzņēmumu diferenciāciju tiem uzlikto pienākumu jomā, ir jāpierāda, ka to patiešām pamato attiecīgās sistēmas raksturs un struktūra (spriedums Komisija/Nīderlande, minēts 49. punktā, EU:C:2011:551, 62. punkts).
- 104 Šajā gadījumā ir jāatgādina, ka Komisija apstrīdētā lēmuma 90. apsvērumā pareizi uzskatīja, ka obligāto pārbažu izmaksas, kas attiecas uz preču ražošanu vai tirdzniecību, ir nodokļu slogs, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta (skat. iepriekš 77. punktu).
- 105 Tādējādi, izmantojot attiecīgo pasākumu, Beļģijas Karaliste samazināja izmaksas, kas parasti būtu jāsedz no uzņēmuma budžeta.
- 106 Turklāt apstrīdētā lēmuma 92. apsvērumā Komisija uzskatīja, ka Beļģijā attiecīgās priekšrocības tika piešķirtas tikai konkrētai nozarei, proti, "tai, kas audzē GSE [skrīninga] testiem pakļautus dzīvniekus".
- 107 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstiski uzdoto jautājumu, Komisija izskaidroja, ka ar "nozari, kas audzē GSE [skrīninga] testiem pakļautus dzīvniekus" ir jāsaprot visi liellopu audzētāji, kas apstrīdētajā lēmumā bija identificēti kā attiecīgā pasākuma saņēmēji, proti, audzētāji, kautuves un citi uzņēmumi, kas pārstrādā, apstrādā, pārdod vai tirgo produktus, kas iegūti no liellopiem, kuriem veikts obligātais GSE skrīninga tests.
- 108 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš 101. punktā minēto judikatūru, Komisija apstrīdētā lēmuma 92. apsvērumā pamatoti uzskatīja, ka attiecīgais pasākums ir selektīvs.
- 109 Pirmkārt, Beļģijas Karaliste iebilst, ka Komisija, kurai ir jāpierāda obligāto GSE skrīninga testu finansēšanas selektivitāte, nav pierādījusi, ka ar minēto finansējumu būtu radīta diferenciācija starp uzņēmumiem, kas, ņemot vērā attiecīgā pasākuma mērķi, ir salīdzināmā faktiskā un juridiskā situācijā.
- 110 Tomēr Komisija konstatēja, ka liellopu ražotājiem bija priekšrocības, kas nebija pieejamas citu nozaru uzņēmējiem, jo viņiem pārbaudes, kas tiem bija obligāti jāveic pirms savas produkcijas laišanas tirgū vai tirdzniecības, bija bezmaksas, savukārt citu nozaru uzņēmējiem šādas iespējas nebija, – Beļģijas Karaliste to neapstrīd.
- 111 Tādējādi Komisijai bija tiesības noteikt, ka Beļģijas Karaliste ir ieviesusi diferenciāciju starp uzņēmumiem izmaksu ziņā iepriekš 101. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 112 Tādējādi Beļģijas Karalistes arguments ir jānoraida.
- 113 Otrkārt, Beļģijas Karaliste apgalvo, ka attiecīgā pasākuma selektīvais raksturs var tikt izvērtēts, tikai ņemot vērā uzņēmumus, kas ražo, tirgo vai pārstrādā obligātajiem GSE skrīninga testiem pakļautus produktus, jo citi uzņēmumi nav salīdzināmā faktiskā un juridiskā situācijā.
- 114 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pasākuma selektīvais raksturs ir jāvērtē salīdzinājumā ar visiem uzņēmumiem, nevis salīdzinājumā ar uzņēmumiem, kas saņem tādu pašu priekšrocību vienas un tās pašas grupas ietvaros (spriedumi, 2009. gada 11. jūnijs, Itālija/Komisija, T-222/04, Krājums, EU:T:2009:194, 66. punkts, un 2012. gada 13. septembris, Itālija/Komisija, T-379/09, EU:T:2012:422, 47. punkts).
- 115 Vispirms, lai gan ar savu argumentu, saskaņā ar kuru uzņēmumi, kas ražo, tirgo vai pārstrādā obligātajiem GSE skrīninga testiem pakļautu produkciju, ir salīdzināmā faktiskā un juridiskā situācijā, Beļģijas Karaliste norāda, ka šiem uzņēmumiem ir jāuzņemas īpašas izmaksas, kādu nav citu nozaru uzņēmumiem, proti, minēto testu izmaksas, tā nevis apstrīd attiecīgā pasākuma selektīvo raksturu, bet gan to pamato.

- 116 Šādā gadījumā šāds arguments būtu jānoraida, jo tas ir acīmredzami nepietiekams, lai noteiktu, ka ar attiecīgo pasākumu noteiktās atšķirības starp uzņēmumiem attaisno aplūkoto izmaksu raksturs un struktūra.
- 117 Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija nav kļūdījusies, nosakot, ka attiecīgais pasākums ir selektīvs LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 118 Tādējādi vienīgā pamata ceturtdaļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par vienīgā pamata piekto daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka saistībā ar selektivitātes nosacījuma izvērtēšanu citās dalībvalstīs spēkā esošās obligāto GSE skrīninga testu finansēšanas sistēmas neatšķiras

- 119 Beļģijas Karaliste apgalvo, ka Komisija pēc tam, kad tā bija konstatējusi, ka attiecīgais pasākums var radīt konkurences izkropļojumu starp uzņēmumiem, kas atrodas dalībvalstīs, kurās obligātos GSE skrīninga testus finansē citādāk nekā Beļģijā, apstrīdētā lēmuma 91. un 92. apsvērumā secināja, ka pastāv selektīvas priekšrocības. Taču selektivitātes nosacījums var tikt izvērtēts tikai saistībā ar uzņēmumiem, kuriem ir piemērojams tās dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas ir radījusi attiecīgo pasākumu.
- 120 Iebildumu rakstā Komisija piekrita, ka, lai izvērtētu selektīvas priekšrocības esamību, nav svarīgi ņemt vērā atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz to dalības obligāto GSE skrīninga testu finansēšanu apmēru. Šādā kontekstā tā precizēja, ka Beļģijas Karalistes apstrīdētais teikums apstrīdētā lēmuma 92. apsvērumā attiecas uz konkurences izkropļošanas, nevis selektīvo priekšrocību vērtējumu.
- 121 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 92. apsvērumā ir ietverts apstrīdētā lēmuma 5.1.2. punktā "Uzņēmuma selektīvās priekšrocības", nevis minētā lēmuma 5.1.3. punktā "Konkurences izkropļojums un ietekme uz tirdzniecību Savienībā".
- 122 Turklāt no apstrīdētā lēmuma 92. apsvēruma neapstrīdami izriet, ka Komisija ir izvērtējusi, vai ir izpildīts selektivitātes nosacījums, norādot:
- "Šajā gadījumā valsts līmenī valsts finansējumu GSE [skrīninga] testiem saņem noteikta nozare, kurā audzē dzīvniekus, kuriem tiek veikti [minētie] testi. Kopienas līmenī valsts finansējums Beļģijas uzņēmumiem [šo] testu veikšanai vai finansējums, izmantojot valsts līdzekļus, rada uzņēmumiem priekšrocības, salīdzinot ar to ārvalstu konkurentiem, kuru veikto obligāto [šo pašu] testu finansēšanu neuzņemas valsts vai kuri netiek segti no valsts līdzekļiem."
- 123 Tādējādi Komisija kļūdaini norāda, ka apstrīdētā lēmuma 92. apsvērumā veiktais salīdzinājums starp attiecīgā atbalsta saņēmējiem un citu dalībvalstu uzņēmumiem, kas no tā ir izslēgti, attiecas uz konkurences izkropļošanas izvērtēšanu.
- 124 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka LESD 107. panta 1. punktā paredzētā nosacījuma par tirdzniecības ietekmēšanu starp dalībvalstīm novērtējums nozīmē, ka ir jāpārbauda, vai uzņēmumiem vai preču ražošanai dalībvalstī ir priekšrocības, salīdzinot ar uzņēmumiem vai preču ražošanu citās dalībvalstīs, savukārt selektivitātes nosacījums, kas paredzēts šajā pašā šī panta punktā, var tikt novērtēts vienīgi vienas dalībvalsts robežās un tā var izrietēt tikai no analīzes par atšķirīgu attieksmi starp šīs valsts uzņēmumiem vai preču ražošanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2004. gada 11. novembris, Spānija/Komisija, C-73/03, EU:C:2004:711, 28. punkts).
- 125 Šajā gadījumā, nepamatojoties tikai uz atšķirībām attieksmē starp uzņēmumiem, kuriem ir piemērojams vienas un tās pašas dalībvalsts tiesiskais regulējums, bet pamatojoties arī uz atšķirīgu attieksmi starp vienas dalībvalsts uzņēmumiem un citu dalībvalstu uzņēmumiem (skat. iepriekš 121. un 122. punktu), Komisija ir pieļāvusi kļūdu, izvērtējot selektivitātes nosacījumu.

126 Tomēr, kā izriet no 104.–117. punkta, pat ja nebūtu šī kļūdainā secinājuma, pārējie apstrīdētā lēmuma pamati un it īpaši tā 92. apsvērums pamato secinājumu, ka attiecīgais pasākums ir selektīvs. Šādos apstākļos Komisijas pieļautā kļūda nevar ietekmēt apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

127 Ņemot vērā iepriekš minēto, vienīgā pamata piektā daļa ir jānoraida kā neefektīva.

Par vienīgā pamata trešo daļu, ar kuru tiek apgalvota pārmērīgas kompensācijas neesamība

128 Beļģijas Karaliste apgalvo, ka obligāto GSE skrīninga testu finansēšana no valsts līdzekļiem nekad neesot pārsniegusi minēto testu faktiskās izmaksas, tādējādi esot izslēgta jebkāda pārmērīga kompensācija apstrīdētajā lēmumā identificēto saņēmēju labā.

129 Turklāt Beļģijas Karaliste norāda, ka laboratorijas, kas veica obligātos GSE skrīninga testus, esot “saņēmušas” cenu, kas atbilst tirgus cenai par to pakalpojumiem, un ir izraudzītas, piemērojot atklātu un nediskriminējošu konkursa procedūru.

130 Komisija lūdz šo daļu noraidīt.

131 Jāatgādina, ka atbilstoši Reglamenta 44. panta 1. punktam prasības pieteikumā jābūt iekļautam izvirzīto pamatu kopsavilkumam. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa lemt par prasību attiecīgā gadījumā bez citas informācijas tās pamatojumam. Tādēļ pašā prasības pieteikumā ir skaidri jānorāda pamati, ar kuriem ir pamatota prasība, jo tajā esošs abstrakts izteikums vien neatbilst reglamenta prasībām (spriedums, 1995. gada 12. janvāris, *Vihō/Komisija*, T-102/92, Krājums, EU:T:1995:3, 68. punkts). Analogiskas prasības ir piemērojamas tad, ja iebildums ir izteikts pamata atbalstam (spriedums, 1998. gada 14. maijs, *Mo och Domsjö/Komisija*, T-352/94, Krājums, EU:T:1998:103, 333. punkts).

132 Turklāt tiesiskās drošības un pareizas tiesvedības nodrošināšanai, lai arguments būtu pieņemams, būtiskākajiem faktiem un tiesību apstākļiem, uz kuriem balstās prasība, kaut vai kopsavilkuma veidā, bet konsekventi un saprotami ir jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2000. gada 20. oktobris, *RJB Mining/Komisija*, T-110/98 REC, EU:T:2000:239, 23. punkts un tajā minētā judikatūra, un spriedumu, 2003. gada 10. aprīlis, *Travelex Global and Financial Services un Interpayment Services/Komisija*, T-195/00, Krājums, EU:T:2003:111, 26. punkts).

133 Šajā gadījumā Beļģijas Karaliste replikas rakstā nav pienācīgi izskaidrojusi savu iebildumu saistībā ar pārmērīgas kompensācijas neesamību. Turklāt argumenti, kurus tā minētajā replikas rakstā ir paudusi šī iebilduma pamatošanai, neatbilst Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktajām skaidrības un precizitātes prasībām. Beļģijas Karaliste nav izskaidrojusi, cik lielā mērā apgalvotā pārmērīgas kompensācijas neesamība ļautu uzskatīt, ka attiecīgais pasākums nav radījis ekonomiskas priekšrocības LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

134 Ņemot vērā iepriekš minēto, pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepieņemama.

135 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

136 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Beļģijas Karalistei spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 25. martā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	2
Regula Nr. 999/2001	2
TSE pamatnostādnes	2
Tiesvedības priekšvēsture	3
Process Komisijā	3
Apstrīdētais lēmums	4
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	7
Juridiskais pamatojums	7
Par pieņemamību	7
Par lietas būtību	8
Par vienīgā pamata otro daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka obligāto GSE skrīninga testu finansēšana nav saskaņota	9
Par vienīgā pamata pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka netiek mazināts nodokļu slogs, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta	10
Par vienīgā pamata ceturto daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka attiecīgais pasākums nav selektīvs	12
Par vienīgā pamata piekto daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka saistībā ar selektivitātes nosacījuma izvērtēšanu citās dalībvalstīs spēkā esošās obligāto GSE skrīninga testu finansēšanas sistēmas neatšķiras	14
Par vienīgā pamata trešo daļu, ar kuru tiek apgalvota pārmērīgas kompensācijas neesamība	15
Par tiesāšanās izdevumiem	15